

УДК 328.18:327:35](477+100)
DOI: <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2025/21-5/11>

Валерія БОГДАНОВА, асп.
ORCID ID: 0009-0009-6639-9601
e-mail: Bohdanova@rada.gov.ua

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, Україна

МІЖПАРЛАМЕНТСЬКЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ: СУЧАСНІ ФОРМИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ

Вступ. Наголошено, що міжпарламентське співробітництво є актуальним інструментом зовнішньої політики будь-якої держави. Для України це співробітництво набуває особливого значення, зважаючи на євроінтеграційні прагнення та зміцнення власних позицій на міжнародній арені. Верховна Рада України як представницький орган українського народу активно розвиває міжпарламентські зв'язки з парламентами закордонних держав та міжнародними парламентськими організаціями. Це співробітництво може мати різні форми, які постійно змінюються, еволюціонують у відповідь на сучасні виклики, що дозволяє ефективно реагувати на нові загрози та можливості.

Методи. Для отримання наукових результатів було використано діалектичний метод щодо визначення та обґрунтування взаємозв'язку явищ та суперечностей міжпарламентського співробітництва, що впливає на їх розвиток. Метод систематизації дав змогу згрупувати наукові підходи до визначення міжпарламентського співробітництва та його властивих ознак. За допомогою методів аналізу та синтезу виокремлено сучасні форми міжпарламентського співробітництва, розкрито їхню змістову компоненту та вплив на державне управління. Метод моделювання застосовано під час напрацювання висновків щодо впливу сучасних форм міжпарламентського співробітництва на державне управління.

Результати. Виявлено, що міжпарламентське співробітництво Верховної Ради України відбувається у форматі двосторонніх та багатосторонніх відносин, проаналізовано сучасні форми такого співробітництва. Акцентовано на діяльності постійних делегацій Верховної Ради України в міжнародних парламентських інституціях, що характеризуються прийняттям низки міжнародних резолюцій. Досліджено участь парламентарів у міжпарламентських асамблеях та окреслено їх ключові результати. Підкреслено важливість встановлення і розширення міжпарламентських контактів ВРУ шляхом візитів українських парламентарів до закордонних країн, спрямованих для відпрацювання спільної стратегії активної військової, гуманітарної підтримки України. Визначено важливість розвитку міжпарламентської дипломатії, встановлення контактів із законодавчими установами інших держав. Підкреслено роль та місце профільного комітету з міжпарламентського співробітництва, основні результати його діяльності. Розкрито основні здобутки діяльності депутатських груп Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків. Виявлено слабкі сторони міжпарламентської взаємодії.

Висновки. Обґрунтовано, що на сучасному державотворчому етапі України важливим є міжпарламентське співробітництво ВРУ як один із ключових механізмів, що сприяє просуванню національних інтересів на міжнародній арені, розвитку в Україні демократичних інститутів, слугує інструментом боротьби проти російської агресії та допомагає зміцнювати міжнародну підтримку України. Аргументовано, що сучасні форми міжпарламентського співробітництва Верховної Ради України мають значний вплив на державне управління, сприяючи його розвитку й адаптації до сучасних викликів. Виокремлено напрями їх впливу на державне управління. Засвідчено, що до пріоритетних трендів міжпарламентського співробітництва належать європейська інтеграція, подальше зближення із Північноатлантичними альянсом, долучення держав до перемовин для досягнення стійкого миру в Україні. Верховна Рада України докладає значних зусиль для виконання цих стратегічно важливих завдань.

Ключові слова: міжпарламентське співробітництво, Верховна Рада України, механізми співпраці, міжнародна політика, міжпарламентська взаємодія, парламентські інституції, державне управління, міжнародні відносини, парламент, міжпарламентська дипломатія, представницькі органи влади.

Вступ

Важливим напрямом міжнародної діяльності сучасних парламентарів є розширення співпраці з іноземними партнерами, їх представниками. Міжпарламентському співробітництву належить визначальне місце в сучасній системі міжнародних відносин, що створює простір для комунікацій, обмін досвідом, дослідження інноваційних підходів до розв'язання проблем глобального значення, координованості дій між законодавчими органами різних держав. Верховна Рада України (ВРУ) як представницький орган українського народу активно розвиває міжпарламентські зв'язки, застосовуючи різні форми співпраці задля досягнення національних інтересів, сприяння євроінтеграційних прагненням України.

В аспекті сучасних викликів глобального характеру й трансформацій, які відбуваються у світі, міжпарламентське співробітництво постає важливим механізмом щодо утвердження демократичних інститутів, гарантування стабільності й безпеки, а також сприяння сталому розвитку. Сучасні форми міжпарламентської співпраці, такі як парламентські асамблеї, комітети, парламентська дипломатія, надають можливість Верховній Раді України конструктивно взаємодіяти з парламентами іноземних країн, міжнародних організацій.

Таким чином, глобалізаційні тенденції сучасності активізують зовнішньополітичну діяльність законодавчих органів, сприяючи зміцненню парламентського компоненту міжнародного співробітництва. Ураховуючи євроінтеграційні цілі України та необхідність протистояння гібридним загрозам, дослідження сучасних форм міжпарламентського співробітництва Верховної Ради України має важливе теоретичне та практичне значення для зміцнення міжнародної підтримки, посилення оборонних спроможностей та захисту національних інтересів.

Огляд літератури. Проблематика міжпарламентського співробітництва Верховної Ради України, його сучасні форми та їх вплив на державне управління становлять значний інтерес серед дослідників. Окремі теоретичні та практичні аспекти міжпарламентського співробітництва були предметом досліджень багатьох науковців, зокрема В. Гошовської, І. Дудко, Н. Камінської та А. Ковальова, Д. Лікарчук і С. Карасаєва, А. Мельник, В. Пацкан, В. Серьогіна, О. Сухобокової та інших.

Визначаючи важливість праць згаданих учених, слід відзначити, що їхні дослідження мають розрізнений характер, не охоплюють сучасний спектр викликів, зокрема безпекових, та їх вплив на державне управління. Тому на сьогодні надзвичайний інтерес та актуальність

© Богданова Валерія, 2025

становлять дослідження сучасних форм міжпарламентського співробітництва українського парламенту, особливо в умовах інтеграції України в європейський простір і сучасних геополітичних викликів.

Мета статті полягає в обґрунтуванні сучасних форм міжпарламентського співробітництва Верховної Ради України та їх вплив на державне управління в умовах євроінтеграції і сучасних геополітичних викликів.

Методи

Дослідження ґрунтується на комплексному методологічному підході, що інтегрує загальнонаукові та спеціальні методи пізнання для забезпечення всебічного аналізу сучасних форм міжпарламентського співробітництва національного парламенту. На основі діалектичного методу визначено та обґрунтовано взаємозв'язок явищ та суперечностей міжпарламентського співробітництва, що впливає на їх розвиток. Метод систематизації дав змогу згрупувати наукові підходи до визначення міжпарламентського співробітництва та властивих йому ознак. Методи аналізу та синтезу дозволили виокремити сучасні форми міжпарламентського співробітництва, розкрити їхню змістову компоненту та вплив на державне управління. Метод моделювання застосовано під час напрацювання пропозицій та висновків щодо впливу сучасних форм міжпарламентського співробітництва на державне управління.

Результати

Історія міжпарламентського співробітництва ВРУ нараховує не одне десятиліття. Однак сучасні виклики та євроінтеграційні процеси потребують переосмислення форм та методів цієї діяльності, а також аналізу її впливу на ефективність державного управління.

Парламент для більшості сучасних держав є конституційним органом зовнішніх зносин, що наділений конституційно-правовим статусом, в особі керівних посадових осіб налагоджує та здійснює зносини з органами державної влади закордонних країн, передусім представницькими, їх посадовими особами, а також наднаціональними та міжпарламентськими організаціями. Українські обставини засвідчують, що означена діяльність здійснюється як в умовах мирних обставин, так і стану війни (Камінська, & Ковальов, 2024, с. 57).

Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в системі органів державної влади в Україні, який розглядає і вирішує найважливіші питання державного та суспільного життя країни, що потребують законодавчої регламентації, а також виконує установчі й контрольні функції, передбачені Конституцією України. Винятковість ролі парламенту стає особливо вагомою в умовах воєнного стану (Гошовська та ін., 2024, с. 446, 481).

У наукових підходах дефініція "міжпарламентське співробітництво" розглядають як: юридичну взаємодію між загальнодержавними представницькими органами як органами зовнішніх зносин і їх керівниками, структурними підрозділами або (чи) окремими парламентарями, що реалізується в ініціативному порядку задля знаходження взаємоприйнятних підходів та спільного розв'язання проблем, які є предметом спільного (міжнародного) інтересу (Серьогін, 2017, с. 47); правову взаємодію між представницькими органами суверенних держав, зокрема їх керівниками, структурними підрозділами або окремими парламентарями, розпочата з метою пошуку взаємоприйнятних підходів, спільного врегулювання питань (Лікарчук, & Карасаєв, 2024, с. 125).

Таким чином, міжпарламентське співробітництво є формою міжнародної співпраці, що передбачає взаємодію між різними державами (парламентами / парламента-

рями) та спрямована на обмін досвідом, інформацією, активізує діалог та взаєморозуміння, спільне розв'язання глобальних проблем, розвиток парламентської дипломатії, а також сприяє демократії і верховенству права.

Міжпарламентська співпраця характеризується такими ознаками, як: рівноправність учасників; міжнародно-правова ініціативність; добровільність; нормативно-правова впорядкованість; розгалужена мережа культурних зв'язків, орієнтація на розв'язання актуальних проблем; різноплановість засобів реалізації (Лікарчук, & Карасаєв, 2024, с. 125); спільні інтереси; діалог й обмін досвідом; сприяння демократії.

Отже, міжпарламентське співробітництво є багатовекторним та включає: поглиблення взаєморозуміння між державами; демократизацію міждержавних відносин; належне представництво інтересів свого народу; посилення демократичної легітимності в міжнародних організаціях; підтримку світової суспільно-політичної обстановки; стимулювання змін у міжнародних відносинах на договірних основах для дієвого діалогу щодо розвитку партнерства між державами; підтримку в розв'язанні глобальних проблем різної складності.

Це, по суті, є відповіддю держав на сучасні виклики з метою об'єднання ресурсів державних і недержавних акторів сучасного міжнародного процесу врегулювання спільних викликів і ланкою багатовимірного зовнішньополітичного розвитку, що перебуває у сфері діяльності міжпарламентських інститутів на засадах специфічних правил (процедур) взаємодії, що мають на меті побудову особливої суспільно-політичної площини, в межах якої здійснюється розширення демократичних принципів у міжнародних відносинах, що нівелює політико-економічні, репутаційні та інші загрози міжнародному розвитку, зменшує політичні ризики, допомагає інтеграції парламенту в процес прийняття зовнішньополітичних рішень, підвищуючи важливість міжпарламентського діалогу.

На сьогодні одним із векторів зовнішньополітичної діяльності Верховної Ради України є розвиток міжпарламентських контактів із парламентами окремих держав, а також міжнародними парламентськими організаціями. Зокрема, Україна є учасницею понад півтора десятка міжпарламентських організацій (Міжпарламентський Союз, Парламентська Асамблея Ради Європи, Парламентська Асамблея Організації із Безпеки й Співробітництва у Європі тощо). Також парламентарі фокусують увагу на розвитку міжпарламентської дипломатії, встановленні контактів і законодавчими установами інших держав.

Міжпарламентське співробітництво Верховної Ради України відбувається у форматі двосторонніх і багатовісторонніх відносин, а сучасні ключові форми такого співробітництва зазначено на рис. 1.

Першою організацією міжпарламентського співробітництва став Міжпарламентський Союз (МПС) – міжнародна неурядова організація, яка об'єднує парламентські групи різних країн задля посилення співпраці між парламентарями, а також формування альянсу для взаємодії із забезпечення глобального миру, нарощування співпраці та представницьких демократичних парламентських органів.

Зокрема, Україна в 2021 році відновила активну участь в МПС на рівні керівництва Парламенту. Заступниця Голови Верховної Ради О. Кондратюк під час зустрічі з Президентом Міжпарламентського Союзу Дуарте Пачеко зазначила: "...ми високо цінуємо співпрацю у рамках Міжпарламентського союзу, який Ви очолюєте, і сприймаємо її як фактичний парламентський вимір Організації Об'єднаних Націй, покликаний

сприяти контактам між членами всіх парламентів, забезпеченню їх широкої участі у справі зміцнення

міжнародного миру та співробітництва" (Україна відновила активну участь ..., 2021).

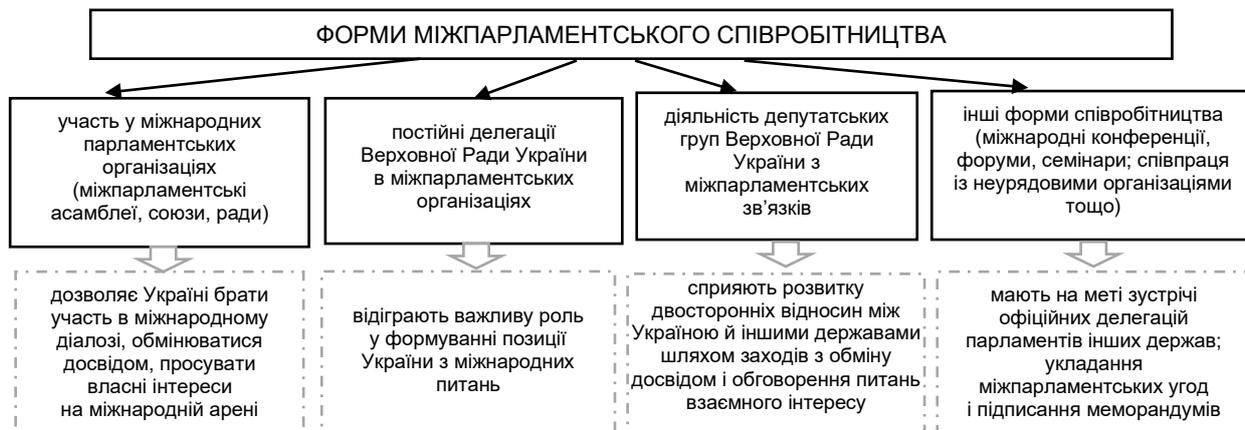

Рис. 1. Форми міжпарламентського співробітництва

Джерело: розробка автора.

Також було акцентовано увагу на позитивних для України рішеннях, що приймалися у межах діяльності МПС, зокрема прийнято резолюцію "Неприпустимість використання найманців, іноземних бойовиків та приватних військових компаній як засобу підриву миру, міжнародної безпеки, територіальної цілісності держав та порушення прав людини".

На рис. 2 наведено переліки постійних делегацій Верховної Ради України та міжпарламентських асамблей, а також зазначено їх кількісний склад (https://people.rada.gov.ua/body/view/vr-mpo). Їхню діяльність більш деталізовано розглянемо далі, акцентуючи увагу на сучасних глобальних проблемах.

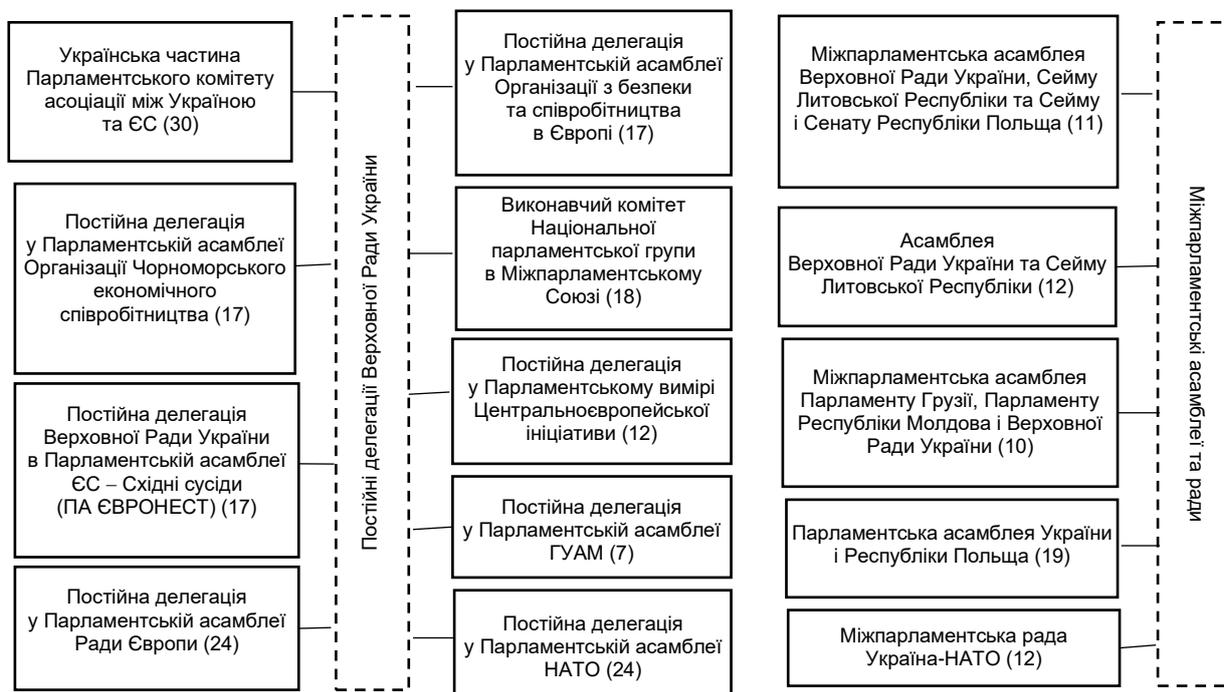

Рис. 2. Перелік постійних делегацій Верховної Ради України та міжпарламентських асамблей (рад)

Джерело: сформовано автором.

Парламентська асамблея Ради Європи (ПАРЄ) є одним із двох статутних органів Ради Європи (РЕ), яка розглядає актуальні питання щодо проблем сучасного суспільства та різні аспекти міжнародної політики в межах загального мандату РЕ, який охоплює такі сфери,

як захист прав людини, розвиток демократії, верховенства права. Підсумки роботи ПАРЄ є визначальними щодо напрямів діяльності Комітету міністрів РЕ та міжурядового співробітництва в межах Ради Європи.

Відповідно до ст. 26 Статуту Ради Європи Україні виділено 12 місць в ПАРЄ, на які за Розпорядженням Голови ВРУ призначають українських парламентарів (12 головних членів асамблеї та 12 їхніх заступників із числа народних депутатів), які входять у склад Постійної делегації Верховної Ради України в ПАРЄ.

У цьому аспекті варто зазначити, що члени постійної делегації Верховної Ради України обіймають важливі посади в асамблеї, зокрема такі: віцепрезидентка ПАРЄ і очільниця спеціального Комітету зі становища дітей України (О. Хоменко); голова Комітету з питань культури, науки, освіти та медіа (С. Кравчук); очільниця Комітету з питань рівності та недискримінації (М. Мезенцева); віцепрезидент Комітету з міграції та біженців (О. Гончаренко) (Мезенцева анонсувала ..., 2025).

Серед останніх рішень ПАРЄ, які безпосередньо стосуються України, варто відзначити прийняту 30 січня 2025 року резолюцію під назвою "Зобов'язання Європи щодо справедливого та сталого миру в Україні" як ключовий документ щодо України, де ПАРЄ означила свою позицію стосовно миру в Україні, заклику щодо непохитності європейських зобов'язань і єдності на підтримку України (Пиріг, 2025).

Для утвердження демократії Парламентська асамблея Організації з безпеки і співробітництва у Європі (ПА ОБСЄ) втілює різні програми, а в кризові регіони спрямовує делегації стосовно здійснення спеціальних місій. ПА ОБСЄ вважається у міжнародних відносинах апробованим механізмом багатосторонньої дипломатії, намагання якої зорієнтовані на підтримку миру й стабільності.

Міжпарламентська асамблея Верховної Ради України, Сейму Литовської Республіки та Сейму і Сенату Республіки Польща є консультативною міжпарламентською інституцією, яка розглядає питання та проекти, що становлять спільний інтерес.

Зокрема, на 12-й сесії Тристоронньої Асамблеї членів парламентів Литви, Польщі та України (Třišalėje asamblėjoje priimta ..., 2022), яка відбулася у Вільнюсі 6–7 грудня 2022 року, ухвалено декларацію, у якій наголошено, що єдиний спосіб забезпечити мир, стабільність, безпеку в Україні та країнах НАТО – надати Україні членство в Альянсі. Також акцентовано увагу на збереженні й посиленні санкційного тиску на РФ, створенні Спеціального трибуналу, наданні допомоги Україні, а також відбудові країни й відновленню її економіки.

24 вересня 2024 року в Варшаві вперше за чотири роки зібралася Парламентська асамблея Польща – Україна (це 13-та сесія депутатів парламенту двох країн). За підсумками засідання Парламентської асамблеї України та Польщі прийнято односторонньо українськими й польськими депутатами спільну декларацію. У документі депутати ВРУ та законодавці Сейму й Сенату Польщі підтвердили засудження російської агресії проти України, домовилися щодо тісної співпраці в спільній протидії російській агресії, а також мобілізації міжнародної допомоги задля допомоги Україні. Також було підкреслено спільність інтересів відносно відновлення миру та безпеки в Європі, гарантом чого є справедливий і сталий мир для України (Україна і Польща ..., 2024).

Отже, Парламентська асамблея України та Республіки Польщі є тим майданчиком для парламентарів, де розглядають безпекові питання, зокрема безпека в кіберпросторі, двостороннє співробітництво в економічному секторі, передусім енергетиці, а також питання з приводу вступу України до ЄС та НАТО.

Міжпарламентську раду Україна – НАТО (UNIC) було створено в 1998 році задля забезпечення більшої

прозорості стосовно реалізації Хартії про особливе партнерство між Україною та Організацією Північно-Атлантичного договору і як свідчення парламентського інтересу, участі у співпраці між блоком і Україною. Асамблея є інституційно відокремленою від Північно-атлантичного Альянсу, проте вважається важливою ланкою між НАТО й парламентами держав НАТО, що гарантує більшу прозорість політики Альянсу, сприяє чіткішому усвідомленню цілей, місії НАТО поміж законодавців та громадян Альянсу.

Серед останніх засідань UNIC можна відзначити такі результати:

- 29 січня 2024 року в Брюсселі відбулося засідання Міжпарламентської ради Україна-НАТО, членів Парламентської асамблеї НАТО, де наголошено, що UNIC вітає непохитність парламентів держав НАТО продовжувати надавати Україні життєво важливе військово-обладнання, необхідне для перемоги, а також економічну, політичну й гуманітарну допомогу (Statement by the ..., 2024);

- 21 січня 2025 року за результатами засідання Міжпарламентської ради Україна-НАТО було схвалено заяву відносно підтримки України в протидії агресії РФ, посилення військової допомоги, що має вирішальне значення для протидії російському просуванню (Перун, 2025).

Доцільно наголосити, що збройна агресія Росії проти України як виклик глобального рівня, у центрі дій якого стала наша держава, послужила імпульсом до інтенсифікації зовнішньополітичної діяльності ВРУ та її такого невід'ємного компонента, як міжпарламентська дипломатія.

Важливість установлення та розширення міжпарламентських контактів ВРУ від початку повномасштабного вторгнення сусідньої федерації дістають і візити (делегатії) українських парламентарів, скеровані на зустрічі з колегами найвпливовіших країн світу, представниками засобів масової інформації, українців за кордоном, громадськими організаціями, з метою окреслення реальної картини російської війни в Україні, відпрацювання спільної стратегії для активної військової та гуманітарної підтримки України.

Вагома роль у цьому аспекті в період російської агресії зумовлена й функціонуванням постійних делегацій ВРУ в міжнародних парламентських інституціях, істотним досягненням яких стало ухвалення низки міжнародних резолюцій як відповідного хабу підтримки Української держави з боку міжнародної спільноти.

Україна в особі парламентських делегацій бере активну участь у парламентській дипломатії європейського регіону, що особливо актуалізувалося через повномасштабне вторгнення РФ й зумовило нагальну необхідність міжнародної підтримки. Водночас порівняльний аналіз цього інструменту міжнародної співпраці в європейському та азійському регіонах, як підтверджують наукові розвідки (Камінська, & Ковальов, 2024, с. 59), демонструє різну інтенсивність, значну обмеженість, що обумовлена географічними й іншими факторами. Водночас очевидна потреба координації та взаємодії відповідних парламентських асамблей і парламентських союзів різних регіонів сучасного світу в контексті глобалізації та інтеграції, зміцнення демократії, міжнародної безпеки і правопорядку.

Зокрема, інтерес України до регіону Близького Сходу і його окремих країн має два напрями: політичний (він спрямований на розширення географії держав, які підтримують Україну в протистоянні агресії

РФ, особливо щодо залучення до підтримки української Формули миру) та практичний (цей інтерес економічно обумовлений і мав вияв відносно залучення інвестицій, інтенсифікації економічної співпраці, залучення країн регіону до повоєнної відбудови). Цей інтерес, виявлений як на найвищому політичному, так, зокрема, й на міжпарламентському рівнях, системного характеру, однак, не набув, зважаючи на умови війни, а також інші пріоритетні напрями зовнішньої політики України, пов'язані з цим (Баєнков та ін., 2024, с. 201).

У цьому контексті варто зазначити, що в порядках денних засідань українського профільного комітету з міжпарламентського співробітництва країни регіону згадувались в аспекті ухвалення і денонсації угод із країнами регіону.

Серед векторів подальшої активізації дипломатії та міжнародних зв'язків ВРУ варто звернути увагу на поширення представництва постійних делегацій Верховної Ради України в міжнародних парламентських інституціях як додаткових майданчиків міжпарламентських зв'язків (Дудко, 2022, с. 216).

В. Пацкан зазначає, що існують два ключові напрями розвитку парламентаризму в межах міжнародних організацій: а) розширення, тобто міжпарламентське співробітництво виходить за межі міжнародної організації; 2) поглиблення, що характеризується посиленням парламентського складника міжнародної організації і розширенням компетенції останньої. Розвиток міжпарламентської співпраці відбувається шляхом посилення юридичної сили рішень, що їх ухвалюють міжпарламентські організації (Пацкан, 2014, с. 148).

Отже, міжпарламентські організації здійснюють обмін успішним досвідом парламентаризму та розбудови країни між своїми членами, роблять суттєвий внесок щодо посилення парламентської демократії, проте мають і відповідні недоліки.

Комітет з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва ВРУ є профільним у галузі законодавчого забезпечення міжнародної політики України, зокрема щодо співробітництва ВРУ з парламентами закордонних держав; співробітництва ВРУ з парламентськими органами міжнародних організацій; дипломатичної служби. Також Комітет активно опікується розбудовою організаційної структури двостороннього міжпарламентського співробітництва.

У межах забезпечення співробітництва ВРУ з парламентами іноземних країн і з парламентськими органами міжнародних організацій Комітетом було забезпечено формування Постійних делегацій Верховної Ради України до парламентських вимірів міжнародних організацій, а також українських частин міжнародних парламентських асамблей.

Відповідно до звітного періоду діяльності Комітету було:

- розглянуто понад 230 питань співпраці ВРУ з парламентами іноземних держав, а також міжнародних інституцій;
- від початку роботи ВРУ дев'ятого скликання Головою і членами Комітету проведено понад 137 зустрічей із представниками дипломатичного корпусу, акредитованими в Україні, головами й членами комітетів у закордонних справах зарубіжних держав та з іноземними офіційними делегаціями (посадовими особами) під час їх візитацій Україну.
- створено 104 депутатські групи з міжпарламентських зв'язків із парламентами іноземних держав, одне з

провідних завдань яких полягає у формулюванні та погодженні із зарубіжними партнерами перспектив розвитку договірно-правових відносин України з відповідними державами та використання міжнародних практик у розбудові національного законодавства (Звіт про роботу ..., 2024).

Щодо останньої позиції, то відповідно до п. 4.6 Положення "Про депутатські групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з іноземними державами", у 2024 році діяльність депутатських груп ВРУ з міжпарламентських зв'язків здійснювалася з Республікою Коста-Рика, Республікою Панама, Киргизькою Республікою та Султанатом Оман щодо участі в організації та координації двостороннього міжпарламентського співробітництва; розвитку міжпарламентських відносин, підготування пропозицій з приводу їх подальшого покращення в інтересах парламентів; сприяння підготуванню, впровадженню і уніфікації процедур надання згоди на обов'язковість міжнародних договорів, комунікації з питань поточної законодавчої діяльності парламентів; підтримки співробітництва парламентських комітетів (комісій); співпраці з відповідними дипломатичними представництвами в Україні й за кордоном; утворення за потреби міжпарламентських об'єднань, двосторонніх експертних груп для розроблення проєктів законодавчих актів, обговорення питань, які відображають спільні інтереси.

Депутатська група Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Республікою Албанія протягом минулого року визначила значний потенціал двосторонніх партнерських українсько-албанських відносин, а також актуальність подальшого поглиблення міжпарламентської співпраці обох країн. Було здійснено обмін досвідом на шляху до європейської інтеграції України й адаптації вітчизняного законодавства до положень ЄС. Скоординована взаємодія із питань відпочинку, реабілітації дітей, батьки яких боронять Українську державу, а також дітей, що травмовані війною. До того ж сформована спільна точка зору відносно підтримки України в період її відновлення.

Мета візиту депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Королівством Норвегія ґрунтувалася на налагодженні двостороннього діалогу з членами Стортингу Норвегії, обміні найкращими законодавчими напрацюваннями та організаційним досвідом роботи українського парламенту та парламенту Норвегії, висвітленні актуальної обстановки в Україні в аспекті російської агресії, обговоренні можливостей задля поглиблення партнерства під час зустрічей із парламентарями, урядовцями, а також представниками бізнес-спільнот.

Проведені зустрічі та візити депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Республікою Польща сприяли поліпшенню польсько-українських відносин, що допомагало лобюванню важливих для нашої держави рішень, які спомогають підтримці України, розблокуванню польсько-українського кордону, наданню гуманітарної допомоги Україні, підтримці українських біженців (забезпеченню освітніх потреб українських дітей, що перебувають на території Республіки Польщі, скоординованій протидії російській дезінформації та ін.). Намаганням проросійських сил використовувати історичні питання для розбрату України й Польщі завадила парламентська дипломатія, яка сприяла забезпеченню конструктивного діалогу і взаємної згоди. Важливим досягненням стало

обговорення можливості реалізації спільних інвестиційних проєктів у військово-оборонній та енергетичних сферах.

Зважаючи на напружені відносини з Угорщиною з метою поліпшення двосторонніх відносин, організації та координації міжпарламентського співробітництва здійснювала свою діяльність депутатська група Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Угорщиною. У поточному році продовжено роботу групи над поглибленням двосторонніх відносин між Україною й Угорщиною, маючи наміри сконцентруватися на ключових пріоритетах міжпарламентського співробітництва, зокрема: сприянні єдиному вектору спільної діяльності й розвитку відносин між парламентами, депутатськими групами з міжпарламентських зв'язків України та Угорщини, сприянні у втіленні спільних українсько-угорських проєктів, обміні досвідом, інформацією у сфері законотворчості, обговоренні головних політичних подій і реагуванні на них, спрямуванні на перемогу нашої держави у війні з російською федерацією, а також оптимізації роботи стосовно поглиблення торговельно-економічного й гуманітарного співробітництва.

Також були створені та активно провадили свою діяльність протягом минулого року групи з міжпарламентських зав'язків з Федеративною Республікою Бразилія, Республікою Ірландія, Республікою Індія, Федеративною Демократичною Республікою Ефіопія, Грузією (Сакартвело), Новою Зеландією, Японією, Республікою Кабо-Верде, Республікою Індонезія, Румунією, Чеською Республікою, Ватиканом та Киргизькою Республікою, де активно обговорювалися питання міжпарламентського співробітництва між країнами, посилення комунікації тощо.

Для протистояння інформаційним загрозам з боку держави-агресора спільними зусиллями Комітетів Верховної Ради з питань зовнішньої політики й міжпарламентського співробітництва з питань інтеграції України до Європейського Союзу та з питань гуманітарної й інформаційної політики було напрацьовано та прийнято пропозиції як до органів влади в Україні, так й до парламентів інших держав, а також до міжнародних організацій, наприклад, комітети:

1) можуть звертатися до МЗС, аби скеровувати ухвали до національних парламентів країн-членів ЄС і НАТО, до Європейського Парламенту, ПАРЄ, ОБСЄ, НАТО, а також Міжпарламентського союзу;

2) мають намір розробити разом проект Постанови ВРУ з приводу захисту від дезінформації, маніпуляцій, пропаганди та інформаційного тероризму російської сторони;

3) ухвалюють звернення до національних парламентів країн-членів ЄС й НАТО до Європейського Парламенту, ПАРЄ, НАТО, ОБСЄ і МПС із закликом демократичних держав нехтувати заходами, що їх вживає влада РФ на окупованих територіях стосовно зустрічей із пресою, де вона прагне виправдати свої злочини проти цивільних українців, фабруючи неправду, застосовуючи фейки (Звіт про роботу ..., 2024).

Вагомим кроком у напрямі міжпарламентської взаємодії стала участь України в Конференції голів парламентів держав-членів ЄС на запрошення Чеської Республіки, що засвідчило не тільки підтримку Чеською Республікою кандидатства України щодо вступу до ЄС, а і поглибило співробітництво в законодавчій сфері (Баєнков та ін., 2024, с. 185–186).

За останній період спостерігається посилення контактів у парламентській площині, що засвідчують такі тенденції:

- запуск нового формату співробітництва між ВРУ та Європейським Парламентом (ЄП), де було започатко-

вано співпрацю між відповідними Комітетами, а також підписано оновлений Меморандум про взаєморозуміння між ВРУ й ЄП щодо спільних рамок підтримки парламентської демократії в аспекті відновлення України й набуття нею членства в ЄС (відбулася низка контактів на найвищому рівні);

- здійснення низки візитів європарламентарів в Україну, зокрема у форматах партійних візитів керівництва груп (EPP, S&D), спеціальних місій комітетів DROI (Підкомітет з прав людини) й REGI (Комітет із регіонального розвитку), а також неформальних груп друзів, й індивідуальні поїздки. Міжпарламентський діалог відбувався у межах усталених міжпарламентських контактів (ПКА, Євронест, Діалоги Жана Моне), а також підвищився рівень комунікацій на неформальному рівні (Звіт про виконання ..., 2023, с. 35).

Передова роль країн Балтії в політичній підтримці України (поряд із Великою Британією і Польщею) та першочерговість допомоги їй підтверджує і велика кількість візитів та зустрічей парламентарів, урядовців до Києва. Водночас політики балтійських країн були першими, хто зважився приїхати в Україну в обставинах активних бойових дій, постійних бомбардувань українських міст, шляхів (Сухобокова, 2022, с. 663).

Демонстративно є Спільна Заява Голів Комітетів із закордонних справ парламентів України, Естонії, Польщі, Литви, Латвії 22 квітня 2022 року з приводу постачання зброї Україні. Акцентуючи на невід'ємному праві України на самооборону згідно зі ст. 51 Статуту ООН і будучи впевненими, що вільна демократична Україна має ключове значення для миру, безпеки й стабільності в усій Європі, вони закликали світову спільноту терміново надати Україні важке озброєння у великій кількості, посилити військово-технічну підтримку (Сухобокова, 2022, с. 668).

Міжнародне співробітництво має не лише внутрішнє значення, а й відіграє значну роль у зовнішній політиці, яка в межах Європейського континенту виявляється у діяльності парламентських органів міжнародних організацій. Для України важливо використовувати міжпарламентські зв'язки, оскільки це ефективний спосіб поглиблення інтеграції нашої держави в європейський політико-правовий простір (Melnyk, 2021, p. 10).

Нині міжпарламентське співробітництво вважається одним із каналів як двостороннього, так й багатостороннього партнерства. Відповідно, в межах цього партнерства виокремлюють такі рівні: а) рівень формування стратегічної взаємної довіри та виявлення спільних двосторонніх чи багатосторонніх інтересів; б) цільовий рівень, що пов'язаний із нарощуванням стратегічного співробітництва в міжнародних та регіональних міжпарламентських організаціях задля захисту спільних інтересів; в) рівень спільних зусиль у межах міжпарламентських організацій стосовно протидії впливу економічної кризи; г) рівень допомоги національним підприємствам у пошуку нових можливостей щодо співпраці в межах заходів із розвитку економіки держав; д) рівень розвитку між державами культурних зв'язків (Серьогін, 2017, с. 48).

Таким чином, позитивними аспектами міжпарламентського співробітництва можна вважати його спроможність у залагодженні політичних суперечностей, що сприяє досягненню взаєморозуміння. Вступивши в прямі зносини, законотворці можуть стати запорукою довіри й узгодженості, сприяючи ефективному діалогу всупереч відмінностям у поглядах. Означене зумовлює

не лише підвищення результативності дипломатичних старань, а і сприяє консолідації міжнародної спільноти, що є більш суспільно-орієнтованою та зацікавленою у конструктивному діалозі. Водночас міжпарламентське співробітництво слід вважати своєрідним стимулом (рушієм) щодо розвитку та уніфікації законодавства між державами.

Дискусія і висновки

Міжпарламентське співробітництво Верховної Ради України слід вважати системою відносин і взаємодії між українським парламентом і парламентами іноземних країн, міжнародними парламентськими організаціями. Означене співробітництво вважається важливим компонентом зовнішньої політики України й націлене на розвиток двосторонніх і багатосторонніх міжпарламентських зв'язків, а участь у міжнародних парламентських інституціях допомагає обміну досвідом у сфері законодавчої діяльності, посиленню євроінтеграційних процесів в Україні, а також захисту національних інтересів на міжнародній арені.

Обґрунтовано, що сучасні форми міжпарламентського співробітництва ВРУ мають значний вплив на державне управління, слугуючи інструментами його розвитку й адаптації до сучасних викликів. На підставі аналізу можемо виокремити такі аспекти цього впливу: по-перше, це обмін досвідом і найкращими практиками (міжпарламентські організації і делегації надають платформу для обміну досвідом у сфері законодавчої роботи, державного управління й реформ, що дає можливість державам запозичувати успішний досвід, уникаючи помилок, і сприяти більш ефективнішому управлінню); по-друге, це розвиток парламентської дипломатії (міжпарламентська співпраця є засобом парламентської дипломатії задля ведення активного діалогу й впливу на міжнародну політику, що сприяє вирішенню питань глобального характеру, просуванню національних інтересів); по-третє, це гармонізація законодавства, що надзвичайно актуально, зважаючи на прагнення України стати повноправним членом ЄС, адже сприяє узгодженню національного законодавства з міжнародними нормами (положеннями) та спрощує процедурний аспект співпраці; по-четверте, це вплив на формування державної політики (міжпарламентські організації і делегації надають експертну підтримку й рекомендації щодо питань державної політики, що допомагає державам ухвалювати обґрунтовані рішення, характеризується гнучкістю реагування на сучасні виклики).

Комітет Верховної Ради України з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва відіграє ключову роль у координації міжпарламентського співробітництва. Аналіз діяльності засвідчує активізацію і розширення міжпарламентського співробітництва, розвиток нових форм залучення українських парламентарів до зовнішньополітичної діяльності, парламентської дипломатії, інтенсифікацію зв'язків на рівні міжпарламентських груп, що посилює позиції України, підвищує її авторитет у міжнародній спільноті.

Проте, незважаючи на переваги, притаманні міжпарламентської співпраці, вона стикається із різними проблемами, що знижують її ефективність. Культурні відмінності, національні інтереси й політична динаміка нерідко створюють перепони для безперервної співпраці. Усунення цих викликів вимагає узгоджених зусиль від держав-учасниць, аби віддати перевагу більшому благу над індивідуальними інтересами, укріпити довіру й встановити ефективні канали зв'язку (Лікарчук, & Карасаєв, 2024, с. 125).

Встановлено безсумнівне посилення європейського та євроатлантичного напрямів міжпарламентського співробітництва, зокрема розвиток парламентської дипломатії здебільшого в європейському контингенті, тоді як аналогічні темпи в азіатському регіоні відсутні, що засвідчує моніторинг діяльності депутатських груп Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із іноземними державами, постійних делегацій ВРУ, участі в міжнародних парламентських організаціях.

В умовах воєнної агресії та євроінтеграційних процесів в Україні міжпарламентському співробітництву як одному з ключових механізмів доручено надзвичайно важливу місію, що сприяє залученню та зміцненню міжнародної підтримки та допомоги, слугує інструментом боротьби проти російської агресії (пропаганди, дезінформації), адаптації законодавства до європейських стандартів, а також просування національних інтересів на міжнародній арені, зміцнення демократичних інститутів.

Серед пріоритетних напрямів міжпарламентського співробітництва можемо відзначити європейську інтеграцію, подальше зближення із Північноатлантичними альянсом, долучення держав до перемовин для досягнення стійкого миру в Україні. Верховна Рада України докладає значних зусиль для виконання цих стратегічно важливих завдань.

Список використаних джерел

- Баєнков, О., Брусиловська, О., Бурейко, Н., Бутирська, Н., Валяренко, Є., Вдовенко, Ю., Вдовиченко, В., Ворожбит, О., Воротнок, М., Габер, Є., Герасимчук, А., Герасимчук, С., Глебов, С., Драпак, М., Єщенко, М., Желіховський, С., Запорізька, І., Каздобіна, Ю., Коваль-Гончар, М. ... Яковлев, М. (2024). *Українська призма: Зовнішня політика 2023. Аналітичне дослідження* (Н. Бурейко, Г. Максак, & Г. Шелест, Ред.). Рада зовнішньої політики "Українська призма"; Фонд ім. Ф. Еберта; ТОВ "Вістка". https://prismua.org/wp-content/uploads/2023/05/UPFP-23-UKR_WEB.pdf
- Гошовська, В. А., Даниленко, Л. І., Дудко, І. Д., Максимецьова, Н. О., Сивак, Т. В., Гошовський, В. С., Рейтерович, І. В., Григорович, Л. С., & Дзєра, В. Д. (2024). *Парламентаризм* (В. А. Гошовська, Ред; 3-те вид.). КНУ імені Тараса Шевченка.
- Дудко, І. (2022). До питання про дипломатію і міжпарламентські зв'язки Верховної Ради України в умовах широкомасштабної агресії РФ. *Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії*, 42, 212–219. <https://doi.org/10.30970/PPS.2022.42.27>
- Звіт про виконання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом за 2023 рік.* (2023). Україна – Європа. <https://eu-ua.kmu.gov.ua/wp-content/uploads/Zvit-pro-vykonannya-Ugody-pro-asotsiatsiyu-mizh-Ukrainoyu-ta-Yevropejskym-Soyuzom-za-2023-rik.pdf>
- Звіт про роботу Комітету з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва за період першої – десятої сесії дев'ятого скликання Верховної Ради України: Станом на 6 лютого 2024 року.* (2024). Верховна Рада України. <https://komzak.rada.gov.ua/uploads/documents/30920.pdf>
- Камінська, Н. В., & Ковальов, А. В. (2024). Парламентська дипломатія в європейському та азіатському регіонах: Міжнародно-правова основа та порівняльний аналіз. *ScienceRise: Juridical Science*, 2(28), 55–60. <https://doi.org/10.15587/2523-4153.2024.309060>
- Лікарчук, Д. С., & Карасаєв, С. У. (2024). Міжпарламентське співробітництво: Принципи, виклики та перспективи. *Міжнародні відносини: Теоретико-практичні аспекти*, 13, 117–128. <https://doi.org/10.31866/2616-745X.13.2024.306870>
- Мезенцева аносувала можливі зміни у складі делегації Верховної Ради у ПАРЄ. (2025, 3 січня). Укрінформ. <https://www.ukrinform.ua/rubric-politics/3944847-mezenceva-anonsuvala-mozhlivi-zmini-u-skladi-delegacii-verhovnoi-radi-u-pare.html>
- Пацкан, В. (2014). Міжпарламентське співробітництво Верховної Ради України та його роль у забезпеченні прав і свобод людини і громадянина. *Теорія і практика інтелектуальної власності*, 6, 144–151.
- Перун, В. (2025, 21 січня). *На Міжпарламентській раді України-НАТО заклали Альянс прийняти підхід "Мир через силу"*. LB.ua. https://lb.ua/news/2025/01/21/656411_mizhparlamentskiy_radi.html
- Пірір, В. (2025, 30 січня). *ПАРЄ ухвалила резолюцію про мирні переговори щодо України і зобов'язання Європи*. Громадське радіо. <https://hromadske.radio/news/2025/01/30/parye-ukhvalyla-rezoliutsiiu-promirni-perehovory-shchodo-ukrainy-i-zobov-iazannia-yevropy>
- Серьогін, В. О. (2017). Міжпарламентське співробітництво: Поняття, ознаки, принципи. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія "Право"*, 23, 46–50.

Сухобокова, О. О. (2022). Політична та військова допомога країн Балтії Україні у перші місяці повномасштабної російсько-української війни. *Baltija*. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-223-4-79>

"Україна відновила активну участь в Міжпарламентському Союзі на рівні керівництва Парламенту" – Олена Кондратюк (2021, 8 вересня). Верховна Рада України. <https://www.rada.gov.ua/news/Novyny/213559.html>

Україна і Польща домовилися про інтенсивну співпрацю щодо відбудови – Парламентська асамблея. (2024, 24 вересня). Укрінформ. <https://www.ukrinform.ua/rubric-vidbudova/3909159-ukraina-i-polsa-gotovi-do-intensivnoi-spivpraci-sodo-vidbudovi-deklaracia-parlamentskoi-asamblei.html>

Trišalėje asamblėjoje priimta deklaracija: vienintelis būdas po karo užtikrinti taiką – suteikti Ukrainai narystę NATO. (2022, gruodžio 7). Lietuvos Respublikos Seimas. https://www.lrs.lt/sjp/portal.show?p_f=35403&p_k=1&p_t=283251

Statement by the UNIC Co-Chairs Oleksandr KORNIYENKO, First Deputy Chairman of the Verkhovna Rada, and Audronius AZUBALIS (2024, 29 January). NATO Parliamentary Assembly. <https://www.nato-pa.int/news/statement-unic-co-chairs-oleksandr-korniyenko-first-deputy-chairman-verkhovna-rada-and>

Melnyk, A. (2021). Constitutional and legal regulation of interparliamentary cooperation between Ukraine and foreign states. *Journal of Law and Social Sciences*, 2, 8–10. <https://lesp.hu/wp-content/uploads/2022/01/2021-No2-p8-10.pdf>

References

Baienkov, O., Brusylvska, O., Bureiko, N. Butyrsk, N., Valiarenko, Ye., Vdovenko, Yu., Vdovychenko, V., Vorozhbyt, O., Vorotniuk, M., Haber, Ye., Herasymchuk, A., Herasymchuk, S., Hlebov, S., Drapak, M., Yeshchenko, M., Zhelikhovskiy, S., Zaporizka, I., Kazdobina, Yu., Koval-Honchar, M. ... Yakovliev, M. (2024). *Ukrainian Prism: Foreign Policy 2023. Analytical Study*. (N. Bureiko, H. Maksak, & H. Shelest, Eds.). The Foreign Policy Council "Ukrainian Prism"; Friedrich Ebert Stiftung; TOV "Vistka" [in Ukrainian]. https://prismua.org/wp-content/uploads/2023/05/UPFP-23-UKR_WEB.pdf

Dudko, I. (2022). On the issue of diplomacy and interparliamentary relations of the Verkhovna Rada of Ukraine in the context of large-scale aggression by the Russian Federation. *Visnyk of the Lviv University Philosophical Political studies*, 42, 212–219. [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.30970/PPS.2022.42.27>

Hoshovska, V. A., Danylenko, L. I., Dudko, I. D., Maksimets, N. O., Sivak, T. V., Goshovsky, V. S., Reiterovych, I. V., Hryhorovych, L. S., & Dzega, V. D. (2024). *Parliamentarism* (V. A. Goshovska, Ed.; 3rd ed.). Taras Shevchenko National University of Kyiv [in Ukrainian].

Kaminska, N., & Kovalov, A. (2024). Parliamentary diplomacy in the European and Asian regions: International legal framework and comparative analysis. *ScienceRise: Juridical Science*, 2(28), 55–60 [in Ukrainian]. <http://doi.org/10.15587/2523-4153.2024.309060>

Likarchuk, D. & Karasayev, S. (2024). Interparliamentary cooperation: principles, challenges & prospects. *International Relations: Theory and Practical Aspects*, 13, 117–128 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.31866/2616-745X.13.2024.306870>

Melnyk, A. (2021). Constitutional and legal regulation of interparliamentary cooperation between Ukraine and foreign states. *Journal of Law and Social Sciences*, 2, 8–10. <https://lesp.hu/wp-content/uploads/2022/01/2021-No2-p8-10.pdf>

Mezentseva announced possible changes in the composition of the Verkhovna Rada delegation to PACE. (2025, January 3). Ukrinform [in Ukrainian]. <https://www.ukrinform.ua/rubric-politics/3944847-mezentseva-anonsuvala-mozlyvi-zmini-u-sklad-i-delegacii-verhovnoi-radi-u-pare.html>

Patskan, V. (2014). Interparliamentary cooperation of the Verkhovna Rada of Ukraine and its role in ensuring the rights and freedoms of man and citizen. *Theory and Practice of Intellectual Property*, 6, 144–151 [in Ukrainian].

Perun, V. (2025, January 21). *The Ukraine-NATO Inter-Parliamentary Council called on the Alliance to adopt the "Peace through Strength" approach*. LB.ua. [in Ukrainian]. https://lb.ua/news/2025/01/21/656411_mizhparlamentskiy_radi.html

Pyriv, V. (2025, January 30). *PACE adopted a resolution on peace talks on Ukraine and Europe's commitments*. Hromadske radio [in Ukrainian]. <https://hromadske.radio/news/2025/01/30/parye-ukhvalyly-rezoliutsiiu-pro-myri-perehovory-shchodo-ukrainy-i-zobov-iazannia-yevropy>

Report on the implementation of the Association Agreement between Ukraine and the European Union for 2023. (2023). Ukraine – Europe [in Ukrainian]. <https://eu-ua.kmu.gov.ua/wp-content/uploads/Zvit-pro-vykonannya-Ugody-pro-asotsiatsiyu-mizh-Ukrainoyu-ta-YEvropejskym-Soyuzom-za-2023-rik.pdf>

Report on the work of the Committee on Foreign Policy and Interparliamentary Cooperation for the period of the first to tenth sessions of the ninth convocation of the Verkhovna Rada of Ukraine: As of February 6, 2024. (2024). Verkhovna Rada of Ukraine [in Ukrainian]. <https://komzak.rada.gov.ua/uploads/documents/30920.pdf>

Serohin, V. O. (2017). Interparliamentary cooperation: concepts, features, principles. *The Journal of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series: "Law"*, 23, 46–50 [in Ukrainian].

Statement by the UNIC Co-Chairs Oleksandr KORNIYENKO, First Deputy Chairman of the Verkhovna Rada, and Audronius AZUBALIS (2024, 29 January). NATO Parliamentary Assembly. <https://www.nato-pa.int/news/statement-unic-co-chairs-oleksandr-korniyenko-first-deputy-chairman-verkhovna-rada-and>

Sukhobokova, O. O. (2022). Political and military assistance from the Baltic countries to Ukraine in the first months of the full-scale Russian-Ukrainian war. *The Russian-Ukrainian war (2014–2022): Historical, political, cultural-educational, religious, economic, and legal aspects*. Baltija [in Ukrainian]. <http://baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/download/237/6298/13333-1?inline=1> <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-223-4-79>

Trišalėje asamblėjoje priimta deklaracija: vienintelis būdas po karo užtikrinti taiką – suteikti Ukrainai narystę NATO. (2022, gruodžio 7). Lietuvos Respublikos Seimas. https://www.lrs.lt/sjp/portal.show?p_f=35403&p_k=1&p_t=283251

Ukraine and Poland agree on intensive cooperation on reconstruction – Parliamentary Assembly. (2024, September 24). Ukrinform [in Ukrainian]. <https://www.ukrinform.ua/rubric-vidbudova/3909159-ukraina-i-polsa-gotovi-do-intensivnoi-spivpraci-sodo-vidbudovi-deklaracia-parlamentskoi-asamblei.html>

"Ukraine has resumed active participation in the Inter-Parliamentary Union at the level of the Parliament's leadership" – Olena Kondratyuk (2021, September 8). Verkhovna Rada of Ukraine [in Ukrainian]. <https://www.rada.gov.ua/news/Novyny/213559.html>

Отримано редакцією журналу / Received: 07.04.25
 Прорецензовано / Revised: 22.04.25
 Схвалено до друку / Accepted: 23.04.25

Valeriya BOHDANOVA, PhD Student
 ORCID ID: 0009-0009-6639-9601
 e-mail: Bohdanova@rada.gov.ua,
 Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

INTERPARLIAMENTARY COOPERATION OF THE VERKHOVNA RADA OF UKRAINE: MODERN FORMS AND THEIR IMPACT ON PUBLIC ADMINISTRATION

Background. Interparliamentary cooperation is considered a relevant instrument of foreign policy of any state. For Ukraine, this cooperation is of particular importance given the European integration aspirations and strengthening of its own positions in the international arena. The Verkhovna Rada of Ukraine, as a representative body of the Ukrainian people, actively develops interparliamentary relations with parliaments of foreign states and international parliamentary organizations. This cooperation is carried out in various forms that undergo constant evolutionary changes in response to modern challenges, which allows us to effectively respond to new threats and opportunities. Therefore, the study of modern forms of interparliamentary cooperation of the Verkhovna Rada of Ukraine and their impact on public administration is relevant and important.

Methods. To obtain scientific results, the dialectical method was used to determine and substantiate the relationship between phenomena and contradictions of interparliamentary cooperation, which affects their development. The systematization method made it possible to group scientific approaches to the definition of interparliamentary cooperation and its inherent features. The methods of analysis and synthesis contributed to the identification of modern forms of interparliamentary cooperation, to reveal their substantive component and impact on public administration. The modeling method was used when developing conclusions regarding the impact of modern forms of interparliamentary cooperation on public administration.

Results. It is revealed that interparliamentary cooperation of the Verkhovna Rada of Ukraine takes place in the format of bilateral and multilateral relations and modern forms of such cooperation are analyzed. The emphasis is placed on the activities of permanent delegations of the Verkhovna Rada of Ukraine in international parliamentary institutions, which are characterized by the adoption of a number of international resolutions. The participation of parliamentarians in interparliamentary assemblies is studied and their key results are outlined. The importance of establishing and expanding interparliamentary contacts of the Verkhovna Rada through visits of Ukrainian parliamentarians to foreign countries aimed at working out a joint strategy of active military and humanitarian support for Ukraine is emphasized. The importance of developing interparliamentary diplomacy, establishing contacts with legislative institutions of other states is highlighted. The role and place of the specialized committee on interparliamentary cooperation, the main results of its activities are emphasized. The main achievements of the activities of deputy groups of the Verkhovna Rada of Ukraine on interparliamentary relations are revealed. Weaknesses of interparliamentary interaction are identified.

Conclusions. *At the current state-building stage of Ukraine, an important place is given to interparliamentary cooperation of the Verkhovna Rada of Ukraine as one of the key mechanisms that promotes national interests in the international arena, the development of democratic institutions in Ukraine, serves as a tool for combating Russian aggression and helps strengthen international support for Ukraine. It is substantiated that modern forms of interparliamentary cooperation of the Verkhovna Rada of Ukraine have a significant impact on public administration, serving its development and adaptation to modern challenges. The directions of their influence on public administration are highlighted. The priority trends of interparliamentary cooperation include European integration, further rapprochement with the North Atlantic Alliance, and the involvement of states in negotiations to achieve a stable situation in Ukraine. The Verkhovna Rada of Ukraine is making significant efforts to fulfill these strategically important tasks..*

Keywords: *interparliamentary cooperation, Verkhovna Rada of Ukraine, cooperation mechanisms, international politics; interparliamentary interaction, parliamentary institutions, public administration, international relations, parliament, interparliamentary diplomacy, representative bodies of government.*

Автор заявляє про відсутність конфлікту інтересів. Спонсори не брали участі в розробленні дослідження; у зборі, аналізі чи інтерпретації даних; у написанні рукопису; в рішенні про публікацію результатів.

The authors declare no conflicts of interest. The funders had no role in the design of the study; in the collection, analyses or interpretation of data; in the writing of the manuscript; or in the decision to publish the results.